

DZĪVOT KĀ KRISTUM

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 9:36; Marka 10:21; Lūk. 10:30-37; Mat. 25:31-46; Lūk. 6:32-35; Jāņa 15:4-12.

ATMIŅAS PANTS:

„Es jums dodu jaunu bausli – mīliet cits citu! Kā es esmu mīlējis jūs, tā arī jūs mīliet cits citu.” (Jāņa 13:34)

Pretēji daudzu uzskatam, pavēle mīlēt savu tuvāko nav jaunums, ko māca Jaunā Derība. Vecajā Derībā Dievs jau bija pavēlējis Saviem ļaudīm „mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu” (3. Moz. 19:18) un mīlēt svešinieku kā sevi pašu (3. Moz. 19:34).

Kāpēc tad Jēzus teica: „Jaunu bausli Es jums dodu”? Jaunais Jēzus norādījumā ir tas, ka tajā ir jauna mēraukla: „Kā Es jūs esmu mīlējis.” Pirms Kristus iemiesošanās cilvēkiem nebija pilnīgas Dieva mīlestības atklāsmes. Tagad, pateicoties Viņa nesavtīgajai dzīvei un nāvei, Jēzus parādīja patieso un dziļāko mīlestības nozīmi.

„Mīlestība bija elements, kurā Kristus staigāja un strādāja. Viņš nāca apskaut pasauli ar Savas mīlestības rokām. [...] Mums ir jāseko Kristus atstātajam paraugam un jāņem Viņš par priekšzīmi, līdz kamēr mums būs tāda pati mīlestība pret citiem, kādu Viņš parādīja pret mums.” (E. Vaita „Our Father Cares”, 27. lpp.)

Šajā nedēļā, pārdomājot Jēzus maigo, līdzjūtīgo, taktisko un iejūtīgo dzīvi, ļausim Viņa dievišķi aktīvajam mīlestības principam aizskart un veidot mūsu sirdis, kas ir patiesas kristietības atpazīšanas zīme.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 16. augustā!

Kā dzīvoja Jēzus

Neskatoties uz to, ka Jēzus pastāvīgi atradās sātana visniknāko uzbrukumu ietekmē, Viņš dzīvoja nesavtīgu mīlošas kalpošanas dzīvi. Viņa prioritāte vienmēr bija vērsta uz citiem cilvēkiem, nevis uz Sevi. No bērņības līdz krustam Viņš parādīja pastāvīgu, uzmanīgu apņēmību kalpot citiem. Viņa labprātīgās rokas bija vienmēr gatavas atvieglot ikvienu ciešanu gadījumu, ar ko Viņš saskārās. Viņš mīloši rūpējās par tiem, ko sabiedrība uzskatīja par mazvērtīgiem, – bērniem, sievietēm, svešiniekiem, spītālīgajiem un nodokļu iekasētājiem. Viņš nenāca, „lai Viņam kalpotu, bet lai Viņš pats kalpotu” (Mat. 20:28).

Tāpēc Viņš „gāja un darīja labus darbus un dziedināja visus velna kalpinātos” (Ap.d. 10:38). Līdzjūtība un žēlsirdīgā interese par citu labklājību Viņam bija svarīgāka nekā paša fiziskā vajadzība pēc ēdiena vai patvēruma. Patiešām, pat pie krusta Viņš vairāk uztraucās par Savu māti nekā par Savām ciešanām (Jāņa 19:25-27).

Ko Mat. 9:36, 14:14 un 15:32 mums māca par to, kā Jēzus raudzījās uz cilvēkiem? _____

Jēzus bija jūtīgs pret cilvēku vajadzībām, un Viņš patiešām par viņiem rūpējās. Viņa sirds ar līdzjūtību aizsniedza daudzus nogurušos un satriektos. Līdzjūtība lika Viņam doties pie tādiem bezpalīdzīgiem cilvēkiem kā divi aklie vīri netālu no Jērikas (Mat. 20:34), lūdzošais lepras slimnieks (Marka 1:40, 41) un atraitle, kas tikko bija zaudējusi savu vienīgo dēlu (Lūk. 7:12, 13).

Kāds rīcības princips vadīja Jēzu, kad Viņš satikās ar dažādiem cilvēkiem?
Sk. Marka 10:21 un Jāņa 11:5. _____

Ikviens žēlastības darbs, ikviens brīnums, ikviens Jēzus vārds bija Viņa bezgalīgās mīlestības – nešaubīgās un pastāvīgās mīlestības – motivēts. Savas dzīves beigās Viņš dzīvi parādīja Saviem mācekļiem, ka, mīlot viņus no iesākuma, „Viņš mīlēja viņus līdz galam” (Jāņa 13:1). Ar Savu nāvi pie krusta Viņš parādīja visam Universam, ka nesavtīga mīlestība uzvar egoismu. Golgātas gaismā ir skaidrs, ka pašai ziedzīga mīlestība ir vienīgais derīgais pamats dzīvei uz zemes un Debesīs.

„Nevienam nav lielākas mīlestības par to, ja kāds savu dzīvību atdod par saviem draugiem.” (Jāņa 15:13) Kā tu saproti, ko tas nozīmē praktiskajā ikdienas dzīvē? Kā cilvēks dienu no dienas to dara? _____

Mīli savu tuvāko

Dzīvot līdzīgi Jēzum nozīmē parādīt tādu pašu mīlestību, kādu Viņš parādīja. Viņš ilustrēja šāda veida mīlestību līdzībā par labo samarieti (Lūk. 10:30-37), ko viņš stāstīja sarunā ar likuma zinātāju. Tas apkopoja mūsu pienākumu pret Dievu un līdzcilvēkiem: „Mīli Kungu, savu Dievu, no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un ar visu savu spēku, un ar visu savu prātu un savu tuvāko kā sevi pašu.” (Lūk. 10:27) Likuma zinātājs labi pārzināja Bībeli (viņš no galvas citēja 5. Moz. 6:5 un 3. Moz. 19:18), bet viņam noteikti vajadzēja justies vainīgam par to, ka nebija parādījis mīlestību tuvākajam. Mēģinot sevi attaisnot, viņš jautāja Jēzum: „Kurš ir mans tuvākais?” (Lūk. 10:29)

Kā Jēzus paskaidroja, kas ir mūsu tuvākais? Ko mums māca līdzība par labo samarieti? Sk. Lūk. 10:30-37. Kā pavēle „mīli savu tuvāko kā sevi pašu” ir saistīta ar zelta likumu? (Mat. 7:12) _____

_____

_____

Uz jautājumu: „Kas ir mans tuvākais?” Jēzus atbildēja, ka mūsu tuvākais ir ikviens cilvēks, kam nepieciešama mūsu palīdzība. Tā vietā, lai jautātu, ko mans tuvākais var darīt manā labā, mums vajadzētu jautāt, ko es varu darīt savam tuvākajam.

Jēzus lielā mērā pārsniedza parasti negatīvo šī likuma skaidrojumu: „Nedari otram to, kas tev pašam nepatīk.” Atklājot to pozitīvā veidā, Viņš runāja ne tikai par to, no kā mums ir jāizvairās, bet īpaši, kas mums ir jā dara. Īpaši jāatceras, ka šis princips neliek izturēties pret citiem tā, kā viņi izturas pret mums. Galu galā ir viegli būt laipnam pret tiem, kas ir laipni pret mums, vai nejaukam pret tiem, kas ir nejauki pret mums. Lielākā daļa cilvēku to var izdarīt. Tā vietā mūsu mīlestībai pret saviem tuvākajiem vajadzētu vienmēr būt neatkarīgai no tā, kā viņi pret mums izturas.

Padomā par kādu, kas pret tevi ir izturējies slikti! Kā tu izturējies pret viņu? Ko Kristus paraugs un tas, kā Viņš izturējās pret tiem, kas Viņam darīja pāri, māca mums, kā mēs varam labāk izturēties pret tiem, kas neizturas laipni pret mums? _____

_____

_____

Mīloša kalpošana

Kāda ir Mat. 25:31-46 galvenā vēsts? _____

Pēdējā dienā būs daudz pārsteigumu. Tie, kas būs pie Dieva Dēla labās rokas, nekad nebūs iedomājušies, ka viņu nesavtīgās mīlestības parādīšanai varētu būt tik izšķiroša loma. Kristus viņus necildinās par daiļrunīgajām svētrunām, ko viņi ir runājuši, par vērtīgo darbu, ko viņi ir darījuši, vai par dāsnajiem ziedojumiem, ko viņi ir devuši. Tā vietā Kristus viņus ieaicinās Debesīs to mazo rūpju dēļ, ko viņi būs parādījuši Saviem brāļiem.

Tie, kas būs pie Viņa kreisās rokas, arī būs pārsteigti par Ķēniņa spriedumu. Daži no viņiem pat teiks: „Kungs, Kungs! Vai mēs tavā vārdā neprievietojām? Vai mēs tavā vārdā neizdzinām dēmonus? Vai tavā vārdā daudzus brīnumainus darbus nedarījām?” (Mat. 7:22) Lai gan šie darbi ir vēlami, bez mīlošas attieksmes tie ir bezvērtīgi. Šie cilvēki būs apliecinājuši, ka kalpo Kristum, bet Kungs nekad viņus nebūs pazinis (Mat. 7:23), jo viņi nekad nav patiesi mīlējuši Viņu un Savus brāļus. Viņi nepraktizē patiesas reliģijas principus (sk. Jēkaba 1:27).

Komentētāji dažādi skaidro, uz ko attiecas vārdi „viens no šiem maniem vismazākajiem brāļiem” (Mat. 25:40). Ir svarīgi noteikt, kas viņi ir, lai zinātu savas kristīgās atbildības apjomu. Daži skaidrotāji apgalvo, ka Jēzus „vismazākie brāļi” ir apustuļi un citi kristīgie misionāri. Viņi atrod atbalstu šim uzskatam Mat. 10:40-42 un izsecina, ka visu cilvēku liktenis ir atkarīgs no tā, kā viņi izturas pret kristīgiem misionāriem. Citi zinātnieki apgalvo, pamatojoties uz Mat. 12:48-50, ka Jēzus „vismazākie brāļi” ir Viņa sekotāji kopumā. Nav šaubu, ka visi Jēzus mācekļi ir Viņa brāļi, bet Jēzus vārdi, šķiet, iet vēl tālāk. Kristus „pielīdzina Sevi ikvienam cilvēkbērnam. [...] Viņš ir Cilvēka Dēls, un līdz ar to brālis visiem Ādama dēliem un meitām.” (E. Vaita „Laikmetu ilgas”, 638. lpp.)

Padomā par laiku, kad tev bija izmisīga vajadzība pēc palīdzības un kāds atnāca, lai tev palīdzētu! Ko šī palīdzība tev nozīmēja tavās sāpēs un ciešanās? Kā šī pieredze parāda, kāpēc ir tik svarīgi, lai mēs būtu labprātīgi palīdzēt citiem, kam ir vajadzība, kā vien mēs varam? _____

Mīli savus ienaidniekus

Augstākais patiesas kristietības pierādījums ir mīlēt savus ienaidniekus. Jēzus iecēla šo augsto standartu pretēji tā laika valdošajai domai. No baušļa „tev būs savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu” (3. Moz. 19:18) daudzi bija izsecinājuši to, ko Kungs nekad nebija teicis: tev ir jāienīst savi ienaidnieki. Protams, pantā tas nebija teikts.

Kādos praktiskos veidos atklājas mīlestība pret ienaidniekiem, saskaņā ar Kristus vārdiem? Sk. Lūk. 6:27, 28. _____

Ienaidnieks mums var parādīt savu naidu trīs dažādos veidos: ar naidīgu attieksmi („ienīstu tevi”), ar sliktiem vārdiem („lai tu nolādēts”) un ar vardarbīgu rīcību („Jaunprātīgi tevi izmanto un vajā tevi” [Mat. 5:44]). Pret šīm trim naida izpausmēm Kristus pamāca mūs atbildēt ar mīlestības parādīšanu trijos veidos: ar labiem darbiem („dari labu” tiem), labiem vārdiem par viņiem („svētī” viņus) un aizlūgšanām Dieva priekšā par viņiem („lūdz” par tiem). Kristieša atbilde naidīgumam un ienaidam ir „uzvari Jaunu ar labu” (Rom. 12:21).

Ievēro: Jēzus aicina mūs vispirms mīlēt savu ienaidniekus un tad parādīt šo mīlestību labos darbos, laipnos vārdos un aizlūgšanās. Bez Debesu iedvestas mīlestības šī rīcība, vārdi un lūgšanas būtu aizvainojošs un liekulīgs patiesas kristietības viltojums.

Kādus iemeslus Jēzus minēja, lai paskaidrotu, kāpēc mums ir jāmīl savi ienaidnieki? Sk. Lūk. 6:32-35. _____

Lai palīdzētu mums saprast šo augsto pavēli, Kungs izmantoja trīs argumentus. Pirmkārt, mums ir jādzīvo augstāk par pasaules zemajiem standartiem. Pat grēcinieki mīl cits citu, un pat noziedznieki palīdz cits citam. Ja sekošana Kristum nepaceļ mūs, lai dzīvotu un mīlētu pārākā veidā nekā šīs pasaules bērni, tad kāda tai būtu vērtība? Otrkārt, Dievs mūs atalgos par to, ka mēs mīlam savu ienaidniekus. Kaut arī mēs to nedarām algas dēļ, Viņš to dāsni atalgos. Un, treškārt, šāda veida mīlestība ir pierādījums mūsu ciešajai sadraudzībai ar mūsu Debesu Tēvu, kas „ir laipnīgs pret nepateicīgajiem un ļaunajiem” (Lūk. 6:35).

Dzīvot kā Jēzus

Jēzus mācības ir izveidojušas tik augstu nesavtīgas un mīlošas dzīves ideālu, ka lielākā daļa no mums varbūt jūtas zaudējuši drosmi. Kā mēs, kas esam savtīgi pēc savas būtības, varam mīlēt savus ienaidniekus? No cilvēcīgā redzes viedokļa tas ir pilnīgi neiespējami.

Bet Kungs nekad nebūtu lūdzis mūs mīlēt un kalpot tiem, kas ir ienīstami un nemīlami, nenodrošinot mums līdzekļus, lai to paveiktu. „Tas nav mērķis, kuru nespējam aizsniegt. Katras prasības vai katras Dieva dotās pavēles pamatā likts kāds noteikts apsolījums, kaut kas pārliecinošs. Dievs ir nodrošinājis, lai mēs varam kļūt Viņam līdzīgi, un Viņš šo darbu paveiks visu to labā, kas nepretojas Viņa gribai un nenoraida žēlastību.” (E. Vaita „Domas no svētību kalna”, 76. lpp.)

Kāds apsolījums ir pamatā pavēlei mīlēt savus ienaidniekus? Tā ir drošība, ka Dievs ir laipns un žēlsirdīgs pret nepateicīgajiem un ļaunajiem (Lūk. 6:35, 36), tai skaitā mums. Mēs varam mīlēt savu ienaidniekus tāpēc, ka Dievs mūs vispirms ir mīlējis, kaut mēs bijām Viņa ienaidnieki (Rom. 5:10). Kad mēs ik dienas no jauna pieņemam Viņa mīlošo upuri mūsu labā pie krusta, Viņa pašreizējā mīlestība ienāk mūsu dzīvē. Jo vairāk mēs saprotam un piedzīvojam Kunga mīlestību pret mums, jo vairāk Viņa mīlestība plūdis no mums uz citiem, pat uz mūsu ienaidniekiem.

Kāda ir saistība starp mājošānu Kristū, Viņa mīlestībā un mīlestību pret tuvākajiem? Sk. Jāņa 15:4-12. _____

Mūsu ikdienas vajadzība ir ne tikai jauna pieņemt Kristus nāvi mūsu labā, bet pakļaut savu gribu Viņam un mājot Viņā. Kā Jēzus pats nemeklēja Savu gribu, bet Tēva gribu (Jāņa 5:30), tā arī mums ir jābūt atkarīgiem no Jēzus un no Viņa gribas. Jo bez Viņa mēs neko nevaram darīt.

Ja mēs izvēlamies katru dienu nodot sevi Jēzum, Viņš dzīvo mūsos un caur mums. Tad „nevis es dzīvoju, bet manī dzīvo Kristus” (Gal. 2:20) un pārvērš manu egocentrisko attieksmi nesavtīgā, mīlošā dzīvē.

Izlasī vēlreiz Jāņa 15:4-12! Kas ir tas prieks, par ko Jēzus šeit runā? Kā mēs varam paši savā dzīvē piedzīvot prieku, kas nāk no kalpošanas viņam, pat ja mēs nejutamies laimīgi par apstākļiem, kuros atrodamies? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

E. Vaita „Laikmetu ilgās” nodaļas „Žēlsirdīgais samarietis” 497.-505. lpp. un „Vismazākais no šiem Maniem brāļiem” 637.-641. lpp.

„Ap mums ir nelaimīgas, kārdināšanām pakļautas dvēseles, kurām vajadzīgi līdzjūtīgi vārdi un palīdzība. Ir atraitnes, kurām nepieciešama iejūtība un atbalsts. Ir bāreņi, kurus Kristus saviem sekotājiem ir licis pieņemt kā Dieva uzticētus. [...] Šie cilvēki ir Dieva lielās saimes locekļi, bet kristieši kā Viņa nama pārvaldnieki ir atbildīgi par tiem. “Viņu dvēseles Es atprasišu no tevis,” saka tas Kungs.” (E. Vaita „Kristus līdzības”, 386., 387. lpp.)

„Ne jau darba lielums, ko mēs darām, bet mīlestība un uzticība, ar kādu mēs to darām, ir tā, kas iegūst Pestītāja atzinību.” (E. Vaita „Debesu vietās”, 325. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pirmajā brīdī liekas, ka līdzība par aitām un āžiem māca, ka glābšana ir no darbiem. Tas ir, jo vairāk labu darbu mēs darām, jo lielākas ir mūsu izredzes iekļūt Dieva valstībā. Bet izglābto pārsteigums ir tas, kas parāda, ka viņi neparāda mīlestību, lai kaut ko nopelnītu. Jēzus skaidri mācīja, ka mūžīgā dzīvība ir rezultāts ticībai Kristum (Jāņa 3:15, 6:40, 47; 11:25, 26). Īsti mīlestības darbi nāk no ticības un mīlestības uz Dievu (Gal. 5:6). Šie darbi ir pierādījums, nevis iemesls glābšanai. Kā mēs varam mēģināt rīkoties mīloši, vienlaikus izvairoties no lamatām domāt, ka to darām, lai nopelnītu tiesības uz Debesīm? Kāpēc mums vienmēr ir jāsaprot atšķirība starp glābšanas augļiem un līdzekļiem?

2. Viena lieta ir mīlēt savus „ienaidniekus”, kad viņi vienkārši ir kaitinoši, nedraudzīgi radījumi, piemēram, kašķīgi darbabiedri, rupji paziņas vai nepateicīgi kaimiņi. Tas ir pietiekami smagi. Bet kā ir ar patiesiem ienaidniekiem – cilvēkiem, kas tev ir izdarījuši kaut ko sliktu vai kas dara pāri tavai ģimenei? Kā lai mēs viņus mīlam? Vai varam rast mierinājumu faktā, ka mums nav dota pavēle mīlēt viņus kā „sevi pašus”?

3. Cilvēki var strīdēties ar mums par mūsu teoloģiju, doktrīnām, dzīvesveidu, par daudz ko. Bet kurš var stāties pretī nesavtīgai, ieinteresētai mīlestībai? Nesavtīga mīlestība atklāj spēku, kas ir pārāks par loģiskiem vai ar prātu aptveramiem argumentiem. Kā mēs varam iemācīties izteikt šo mīlestību, lai arī ko tā mums maksātu?